

Han är slagen och förkastad

1 Han är sla - gen och för - kas - tad fast han själv o - skyl - dig är. Skul - den
2 Har det nå - gon - sin i ti - den fun - nits smär - ta li - ka stor? Han blir

är på ho - nom las - tad, all vår synd han tå - ligt bär. Det är
hå - nad när han li - der, ö - ver - ges av vän och bror. Mång - a

Kris - tus, li - vets Her - re, läng - e vän - tad till vår jord - Da - vids
vill hans bör - da rå - ga, ing - en hind - rar det som sker. Men det

son, lik - väl hans Her - re och av e - vig - het Guds Ord.
svå - ras - te är plå - gan från de slag Rätt - vi - san ger.

3. Om du straffets vidd ej fattar,
inte inser vad du fått,
om du synden underskattar,
lyft din blick - se här dess mått:
Mänskosonen, Herrens Smorde
en ohygglig börda bär.
Se på Offret; vad han gjorde
för att du så älskad är.

4. Vi får syndens straff nu slippa,
det har sonats av Guds Lamm.
Kristus är vår frälsnings klippa,
vi vill upphöja hans namn.
Till vår tillflykt vi nu ilar,
där förlåtelse vi får.
Den vars hopp på Kristus vilar
aldrig skall förlorad gå.